

2 i påsktiden Joh 20:24-31 Umeå stads kyrka 20110501

Från palmsöndagen tills i dag har vi fått läsa texter från Johannesevangeliet, som skildrat Jesu lidande, död och uppståndelse. Texten i dag är en direkt fortsättning av Påskdagens evangelium.

Det berättas att Jesus på påskdagens afton kom till sina lärjungar fastän dörrarna var ordentligt låsta. Han stod mitt i bland dem och sa: *"Frid åt er alla"* Sedan visade han dem sina händer och sin sida. Ja, så legitimerade sig Jesus för sina lärjungar och så visade Jesus vad som var grunden för att de skulle få äga frid med Gud, nämligen hans sårmärkta händer. Han hade fått lida döden för att vi skulle få frid. Jesu död och uppståndelse blev för de första kristna det centrala i deras tro. Paulus kallar budskapet om Jesu död och uppståndelse för huvudstycket i vår tro.

Johannes kommenterar att *Lärjungarna blev glada när de såg Herren.*

Men Tomas var inte med vid detta första tillfälle när Jesus kom till sina lärjungar. Vad han hade för sig då vet vi inte. *Men när de andra lärjungarna sade nu till honom: "Vi har sett Herren",* då var Tomas skeptisk och han sade: *"Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka fingret i spikhålen och sticka handen i hans sida tror jag det inte."*

Visst hade han skäl att tvivla. Han hade ju själv sett Jesus dö på korset. Han hade sett hur hans döda kropp lagts i en grav. Egentligen var det ingen av lärjungarna eller någon annan som hade förväntat sig att Jesus

skulle uppstå. Kvinnorna som först kom till graven hade köpt ännu mera kryddor för att lägga kring Jesu döda kropp. Förvånade fick de uppleva att stenen var bortvältrad och att graven var tom.

Under denna första dag var det många som fick se den uppståndne och levande Herren Jesus, de kunde känna igen honom i sårmärkena på händerna och på hans sida.

En vecka senare var lärjungarna samlade igen, och Tomas var med. Då kom Jesus, trots att dörrarna var reglade, och stod mitt ibland dem och sade: "Frid åt er alla."

Det var söndag igen. Nu var alla lärjungarna där, också Tomas. Då kom Jesus med samma hälsning: Frid åt er alla.

Jesus är den som kan ge våra oroliga hjärtan av den frid, som denna värld inte kan ge. Jesus sa de orden många gånger till människor som fått möta Jesu kärlek och omsorg att de skulle kunna få gå i frid.

Paulus började ofta sina brev med att skriva *Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.*

Sen var det den hälsning som de kristna sa till varandra. I mässan ges också fridshälsningen, när prästen säger "Herrens frid vare med er". Församlingsbor då kan också säga till varandra orden "Herrens frid".

Sen berättar texten att Jesus ägnar sig alldeles särskilt åt Tomas, han som hade haft så svårt att tro.

Därefter sade Jesus till Tomas: "Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!"

Överväldigad säger Tomas: "Min Herre och min Gud."

I mötet med den uppståndne bekänner Tomas att Jesus är hans Herre och Gud. Nu har alla tvivel försvunnit.

Han hade med egna ögon fått se den uppståndne Jesus.

Det var många som fick möta Jesus som uppstånden och levande. Många kvinnor, de 11 apostlarna, Paulus nämner, att vid ett tillfälle så var det inte mindre än 500 män som hade sett honom levande. Gemensamt för dem alla var att inget kunde ta deras tro ifrån dem, inte ens om de hotades med döden, vilket skedde med många av de första kristna. Men för dem alla gällde att tron på Jesus höll även i döden, de kunde i dödens stund få se en öppnad himmel.

Jesus har något att säga även till oss som lever idag. Han säger "*Saliga de som inte har sett men ändå tror.*"

För oss gäller att tro utan att se. Jesus förklarar att den som tror på honom är salig.

Johannes avslutar detta kapitel med att ange syftet med sitt evangelium. Det står: *Men dessa har upptecknats för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds son, och för att ni genom att tro skall ha liv i hans namn.*

Syftet med vad som står i Bibeln är att du och jag ska komma till tro på Jesus och kunna bekänna att han är Herre.

Det är också syftet med all verksamhet som vi bedriver i vår kyrka.

Vår kyrkoordning är väldigt tydlig på den punkten, det står: *Syftet är att människor skall komma till tro på Kristus och leva i tro, en kristen gemenskap skapas och fördjupas, Guds rike utbredas och skapelsen återupprättas.*

Tron på Jesus ger oss människor en bonus. Vi kommer att ha liv i hans namn. Det vill säga ett evigt liv. Han som sagt sig vara vägen sanningen och livet och att ingen kommer till Fadern utom genom honom.

En kristen har en framtid och ett hopp, som ligger bortom döden.

Att tro på Jesus håller både i liv och i död.

Jesus kan än i dag säga till oss: *Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet, och jag har nycklarna till döden och dödsriket.*

Därför kan vi även denna söndag frimodigt bekänna vår kristna tro.